

Kierunek, specjalność, specjalizacja studiów: historia sztuki
Rok akademicki: 2009/2010

1.	Nazwa przedmiotu	Sztuka Hiszpanii XVI I XVII wieku
2.	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki UJ
3.	Kod przedmiotu	WH.IHS-0193
4.	Język przedmiotu	Polski
5.	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	
6.	Typ przedmiotu	Fakultatywny
7.	Rok studiów, semestr	I-V rok studiów, II semestr
8.	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	dr hab. Piotr Krasny
9.	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	dr hab. Piotr Krasny
10.	Formuła przedmiotu	wykład monograficzny
11.	Wymagania wstępne	bez wymagań wstępnych
12.	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30 godz.
13.	Liczba pkt ECTS przypisana przedmiotowi	1 p. ECTS
14.	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	NIE
15.	Założenia i cele przedmiotu	Celem przedmiotu jest przekazanie podstawowej wiedzy na temat dziejów nowożytnej sztuki hiszpańskiej. Poznanie tych dziejów jest szczególnie istotne dla polskich historyków sztuki, ponieważ Hiszpania znajdowała się, tak jak Rzeczpospolita, na peryferiach Europy, a w jej sztuce dominowały długo rozwiązania zapożyczone z wielkich centrów artystycznych, a zwłaszcza z Rzymu. W odróżnieniu od naszego kraju Hiszpania wypracowała w XVII w. własne rozwiązania artystyczne, prezentujące bardzo wysoki poziom. W swoich wykładach będę więc eksponował znaczenie wpływów obcych w sztuce hiszpańskiej, zwracając uwagę na pozaartystyczne motywacje ich adaptowania. Wskażę też niektóre specyficzne dla niej rozwiązania, takie jak oddramatyzowanie carravagiowskiego realizmu i próby wyrażania treści mistycznych za pomocą środków malarskich. Omówię ponadto nowe hiszpańskie rozwiązania ikonograficzne, takie jak murillowska wizja Niepokalanego Poczęcia i martwa natura typu bodegon.
16.	Metody dydaktyczne	Zajęcia będą miały formę tradycyjnego wykładu, bardzo bogato ilustrowanego slajdami.
17.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć, wchodzących w zakres danego przedmiotu	Zaliczenie w formie krótkiego testu, w trakcie którego trzeba będzie odpowiedzieć na trzy pytania, zaczerpnięte bezpośrednio z problematyki wykładu. Literatura wymieniona w sylabusie ma pomóc studentom w poszerzeniu wiedzy na temat zagadnień, które ich szczególnie zainteresują. Zapisy na zajęcia w systemie USOS
18.	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	1. Nowożytna sztuka Hiszpańska w służbie unifikacji Królestwa, monarchii absolutnej i Kościoła. 2. Fundacje Karola V w Granadzie. Początki recepcji włoskiego renesansu w Hiszpanii. 3. Luis de Morales i malarstwo w Hiszpanii około połowy w.

		XVI. 4. El Greco. 5. Francisco Pacheco i teoria sztuki w Hiszpanii w epoce nowożytnej. 6. Eskurial. 7. Recepcja sztuki Caravaggia w Hiszpanii. Twórczość malarska Jusepe Ribery. 8. Francisco de Zurbarán. Wpływ myśli mistycznej na malarstwo hiszpańskie w. XVII. 9. Diego Velázquez. Realista, malarz dworski, twórca nowych rozwiązań ikonograficznych. 11. Bartolomé Estéban Murillo i jego koncepcja malarstwa religijnego. 12. Juan de Valdés Leal i jego “hieroglify rzeczy ostatecznych” w Hospital de Caridad w Toledo. 13. Martwa natura w malarstwie hiszpańskim w. XVII. 14. Rzeźba hiszpańska w XVII wieku. Znaczenie pasos w kulturze religijnej Hiszpanii. 15. Architektura Hiszpanii w XVII wieku.
19.	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	1. G. Kubler, M. Soria, <i>Art and Architecture of Spain and Portugal and their American Dominions</i>, liczne wydania. 2. J. Brown, <i>Italian and Spanish Art 1600-1700. Sources and Documents</i>, London 1997. 3. J. Brown, <i>Painting in Spain 1500-1700</i>, New Haven – London 1999. 4. J. Brown, <i>The Golden Age of Painting in Spain</i>, London 1999. 5. C. vaon der Osten Sacken, <i>San Lorenzo Real de el Escorial. Studien zur Baugeschite und Ikonologie</i>, Mühchen 1979. 6. J. Brown, <i>Jusepe de Ribera</i>, Princeton 1973. 7. D. Brown, <i>The World of Velázquez 1599-1660</i>, London 1969. 8. A. Dobrzycka, <i>Diego Velázquez</i>, Warszawa 1972. J. López-Rey, <i>Velázquez. Painter of Painters</i>, Köln 1996. 9. J. Brown, C. Garrido, <i>Velazquez: The Technique of Genius</i>, New Haven – London 2003. 10. <i>Tajemnice Las Meniñas. Antologia tekstów</i>, opr. 11. A. Witko, Kraków 2006 12. S. I. Stratton, <i>The Immaculata Conception In Spanish Art.</i>, Cambridge 1994. 13. M.N. Tákacs, <i>Bartolomé Estéban Murillo</i>, Warszawa 1978. 14. J. Brown, <i>murillo and His Drawings</i>, Princeton 1977. 15. <i>Bartolomé Esteban Murillo, 1617-1682</i>, katalog wystawy w Prado i Royal Academy of Arts, Madrid – London 1982-1983. 16. <i>Murillo Kinderleben in Sevilla</i>, red. X. Brookes, München 2001. 17. J. Wiercińska, <i>Juan Sánchez Cotán jeden z pierwszych malarzy martwych natur w Hiszpanii</i>, Poznań 1998.